

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Εις Ιακωβον Βιλλιον Τον Επισηματον ανδρα και θεοφιλεσατον.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

scriptum complectens huius Sancti viri n° 48. epistolas: quarum prima sic incipit. Επειδὴ
καὶ τὸν δὲ γέροντα. Claruit sub Theodosio iuniore anno Domini 440.

Ioannes Chatarinus.

Mihi operæ preclaram visum est ex superioribus paucula ista annotare. Refert quidem Suidas hunc nostrum Isidorum præter illam magnam epistolarum multitudinē alia etiam quædam scripsisse: sed quæ sint illa, non commemorat. Inter ea collocandus est liber ille, quem ad Gentiles scriptus, cuius ipse in his epistolis aliquotus meminit. Qui an adhuc in tenebris lateat, aut luce fruatur, non mihi constat. Quædam etiam eius poëtica desiderari viderentur, si vera essent, quæ suprà ex Nicephoro Callisto iuxta vulgatam versionem citauimus: nempe, Isidori Pelusiota, Nili & Marci Eremita, ac denique Theodoriti Cyrenensis Antistitis magnam in poëtica esse laudem. Verum hęc Nicephoro minime sunt ascribenda: sed errori potius interpretis eius, Langi, ob homonymiam dictionis græcae nō bene animaduersam, ut libro primo Sacrarum suarum Observationum doctissimus noster Billius indicat & admonet. Nam libro primo cap. 38. vbi quædam obseruat in Euagrij historiam, sit ait. Cap. 15. In initio hęc verba, καὶ ποίησε, ab interprete omissa, idem valent quod ποιητικῶς εἰπεῖν. i. vt poëta verbis utar. Hęc enim dicit ob hęc verba κλέος εὐρὺν, quę præcedunt, & quibus vtrius Homerius Odyss. lib. pen. Quod cum ne Langus quidem apud Nicephorum lib. 14. c. 55. animaduerterit, Isidorum Pelusiota, Nilum & Marcum Eremitam, ac denique Theodoritum Cyrenensem Antistitem, egregios poëtas facit: cum tamen nullum omnino ex his poëtica laude floruisse literis vllis proditum sit. Ex quo perspicere licet, quantum interdum erroris vnius vocula homonymia non animaduersa pariat. Quod vero Xistus Senensis narrat se Venetiis in Marciana bibliotheca vidisse volumen manu scriptum complectens huius Sancti viri n° 48. epistolas, quarum prima sic incipit. Επειδὴ καὶ τὸν δὲ γέροντα. &c. cum in his mille ducentis, quas eruditissimus Billius traduxit, nulla sic incipiatur, hinc satis liquet, & hanc & reliquas (vt verisimile est) sequentes ibi adhuc conclusas teneri, & Endymionis somnum dormire, vel potius sepultas iacere, Billio aliquo admodum egentes, qui eas vindicet, & expergeficiat, vel etiam mortuas excitet. Cæterum legimus passim varios fuisse Isidores. Alios quidem martyres, alios Confessores, alios Episcopos, alios Abbates & monachos. Hic noster inter sanctos Abbatibus reponitur. Vſuardus martyrologus quinque eiusdem nominis in album Sanctorum retulit, inter quos huius nostri Pelusiota meminit, ciuisque festum quartu die Februarij celebrari tradit.

ΕΙΣ ΙΑΚΩΒΟΝ ΒΙΛΑΙΟΝ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΤΑΤΟΝ
αἱρετα καὶ θεοφιλέσατον.

BΙΛΙΕ χάρη μάκαρ' πυμῶ σε γέροντός ἐπος;
Χάρη βαθυπλάγτε κύδες εὖπος πατέρεδος:
Λαμπρός ἀπ' εὐγενέων παρεγένων κλάδος, ἥδης ἄνωτος
Εὔτελεσσατι ἔδως καρπὸν ἐπερχόνιον.
Ευδέλεχος ἀγίων ἐπελες πατέρων οὐαφότης,
• Εκφάντωρ ἱεροῦ Γρηγορίου σοματος,
Σωτὴρ νῦν παντερτὸς ὀλύμπια δάματα νομεῖ.
Εγλὸν ἐπ' ὄρθοσθόφοις τὸ δρόμοι οὐκτιλέσσας
• Εὐθάδ' αείμνητος λογίοις τῷ δέρμῃ φωτὶν ανθέας
Εἴνεκε παυπόλλων θεωτεσίων σπλιδῶν
Ας Τοστινιακὸς στο φίλταλος ἐγλὸς ἐταῦρος
Ες φάρος οὐκπέμπει ἀπιχαλεζόμενος.

N. Γυλανίς.

†† iii